

ନବରତ୍ନ ସଂଗୀତାଞ୍ଜଳୀ

ରଚୟିତା—ଶ୍ରୀକୃତୀଜୁଲାମାଣୁ ମାହାତ୍

:: ପ୍ରକାଶକ ::

କୃପାପାତ୍ରିଯା ସମବାର କୃଷ୍ଣ ଉତ୍ସବମ ସମିତି ଲିଃ ପକ୍ଷେ

ଆଶକ୍ରମ ମାହାତ୍ (ମେଲାଦିକ)

ଶୁଭ ପ୍ରକାଶନ :: ଅଗଷ୍ଟୀୟଣ, ୧୯୮୨ ମାର୍ଚ୍ଚି

“ଏହ ପତିତ ପାଦମ ମର୍ତ୍ତ ଭୁବନ

କରିବାର ତରେ ତ୍ରାଣ

ତବ ଆଗମନେ ହାମିବେ ଜଗଃ

କାନ୍ଦିବେ ଗୋ ଶୁଭତାନ ।”

ମୁକ୍ତି ପ୍ରେସ, ପୁରୁଳିଆ ।

ମୂଲ୍ୟ—୩୦ ଟଙ୍କା

১০—প্রণাম গজনন,

‘এসে, দাও হে একবার দরশন ॥

- ১। এস না আনন্দময়ী, এস হে মৃসুদন
এস মাগো বীণাপাণি, দাও দানে অভয় চরণ ॥
- ২। দয়া কর ‘মা’ কান্ত্যাঘনী দৃঢ় হৰ হে বৃষ বাহন
স্বার পদে ভতি যতীর কর হে ভবত্তারণ ।

১১—টুসুমনী প্রণাম জননী ।

তুমি রাজাৰ মেঘে কঞ্জিনী ॥

- ১। কুপে তোমাৰ ভূবন আসো গুণে মোহে মেদিনী ।
খিলজী রাজা চেয়েছিল কৰতে তোমায় রাজরাণী ॥ ১১
- ২। শুশ্র পথে পালিয়ে এলে রাখতে কুলেৱ মানধানি ।
দানকুৰেতে এসে গো, সা নাম নিলে টুসুমনী ॥ ১২
- ৩। ছাড়লে ভাষা, ছাড়লে পেষা, ছাড়লে সব আভরনী ।
ছাড়লে না, ‘মা’ কুলেৱ গৱে, তাই তুমি কুলেৱ রাণী ॥ ১৩

ରୁ—ଅମହାୟେର ସହାୟ ସମବାୟ

ଏ—କଥା ବଲଛେ ମାରା ତୁନିର୍ବାୟ ॥

- ୧। ରାମ ଆମାଦେର ଏମନି ନେତ୍ର, ନର ବାନର ପାତ୍ରାୟ ଗିର୍ଭ ।
ନର ବାନରେର ସହାୟତାୟ ଉଜ୍ଜ୍ଵାରିଲ “ମା” ପୀତ୍ତାୟ । ରୁ
 - ୨। ମହିଷାସୁରେର ଅତ୍ୟାଚାରେ ଦେଶ ଭବେ ହାହାକାରେ ।
ସମବାୟେର ଶକ୍ତି ନିଯେ “ମା” ସଥିଲେନ ଶେ ମଳାକାର୍ଯ୍ୟ । ରୁ
 - ୩। ଆମାଦିନେର ମାୟାର ଶ୍ରୀପ ଏହି ଆମାଦେର ସମବାୟ ।
ଘତୀନ ବଲେ ଏହି ଶ୍ରୀପେ ନାଶବେ ଏବାର ସବାର ଦୀର୍ଘ । ରୁ
- ରୁ—କାଙ୍ଗ କରି ଆୟ, ସବାର ଭବେ, ହୟେ ଏକ ସାଥୀ ।
- ସମବାୟେର ହଲୋ, ଏହି ନୀତି ॥

- ୧। ସବାଇ ଭବେ, ସବାଇ ମୋରା, ଭେବେ ସାଥେ କରି ସମତି ।
ଦେଖ ନାହେ ଥାକି ମଧୁ ମାଛି ମଧୁ ଖାୟ ଦିବୀଧାତି ॥
 - ୨। ଦାରିଦ୍ରତାର ତୀତ୍ର ଆଲା, ଭାଲେ ଲିଖେ ନାଟିରେ ନିଯତି ।
ତରେ ଏକା ଥିକେ ଥତ ଆଲା, ତତ ମୋଦେର ତୁର୍ଗତି ॥
 - ୩। ଆଜି ରାଜନିତିକେ ଦୂରେ ରେଖେ, କାମ୍ବା ଆଜି ଅର୍ଥନୀତି ।
'ବାସ ଚାଲାବୋ, କଲ ବସାବୋ, ଆଲାବୋ ପିଣ୍ଡଟୀ ବାତି ।
 - ୪। ବାପୁଜୀର ଆନ୍ଦୋଳନେ, ପାଲାବୋ ଟାର୍କାଜ କାତି ।
ସମବାୟେର ଆନ୍ଦୋଳନେ, ଟାଟାବୋ ଆଜି ଗରୀବି ॥ ରୁ
 - ୫। ଏବାର ବିଭେଦ ଭୁଲି, ଫୁଆଫେରେ ଭଲି ଗଡ଼ି ନୃତ୍ୟ ସମିତି ।
ଆଦର୍ଶକେ ନାମନେ ରେଖେ, କାକେ ଦେଖାଇ ପ୍ରଗତି ॥ ରୁ
 - ୬। ଏତେ ନାଟିକୋ ଦାଧି, ନାଟିକୋ ନିଷେଧ, ସବେ ଆୟ ସବଳ କାକି
ସମବାୟେର ମନ୍ତ୍ର ହୟେ ପାଞ୍ଚଟାବୋ ମନ୍ତ୍ର ନୀତି ॥ ରୁ
 - ୭। ତୁମ୍ଭୀର ତୁମ୍ଭେ ସୁଚବେ ଏତେ, କୌଦବେ ଗୋ ପୁଣିପତି ।
ଆସବେ ନେମେ, ନୃତନ ଜୀବନ, ଘତୀନ କଯ ସବାର ଏତି ।
- ରୁ—(ଆମି) ଭେକେ ଅରି, ତବୁ କେବ, ଦିକ୍ଷ ନା ଶାଢା !
- କାଗୋ ନାଟିର ମହିବ ଚାରୀ ॥

- ১। আবে দিনের আবেদন কি, পৌছনি তোদের পাড়া ?
বারে বারে বিনয় করে সমবায়ে দাও সাড়া ?
- ২। ইন্দিরাজীর অভয় বাণী শুনলিনি হতচাড়া ?
সমবায়ের অস্ত্রাঘাতে কাটবেরে ছুঁধ কারা ?
- ৩। ঝশ জেগেছে, চীন জেগেছে, জেগেছে আজ কানাড়া।
সারা ভারত জাগছে ওগো তুমি এবার হও থাড়া ॥ রং
- ৪। পার্বতি—বলি ও বুড়ো শুনছো ? না ভাঙ্গ খেয়ে চুলছো ।

রং—বলি বিদায় বুড়ো দাও তাড়াতাড়ি ।

আমি যাবো গো বাপের বাড়ি ॥

- ১। কত তোমার বয়স বলো, আছে কি তোমার জুড়ি ?
তবু কেন থাক্তে নারো ছদিন তোমার বউ ছাড়ি ॥
- ২। সেথা যজি হবে ভারি, যি পুড়বে হাড়ি হাড়ি ।
আদেশ যেতে দাও হে সখা করো না আড়াআড়ি ॥
- ৩। যেতেই যখন চাইছো সখী যাও তবে দিংহে চড়ি ।
যতীন বলে আসবে না মা' আসবে না আবার ফিরি ॥

রং—সতীর বিহনে ।

পতি বসেছে গভীর ধানে ॥

- ১। সতী নাই আজ, সতী নাই ভাই সতী নাই আজ ভুবনে
পতি নিন্দা, শুনে সতী, ঝাঁপ দিয়েছে আগুনে ।
- ২। এমনি ধানে মঞ্চ ভোলে ডরছে পৰন গমনে ।
ফুল ফুটে না ফুল ধরে না গায় না পাখী ফাগুনে ।
- ৩। সুব পুরী বাসী সবে ডেকে কহে মদনে ।
যে কোন উপায়ে পারো উঠাও হে পঞ্চাননে ॥
- ৪। উঠবে না শিব খুলবে না চোখ না পেলে সতী ধনে ।
তেমনি অনাদির আদি পেতে ভাবছে সদা যতীনে ।

ରେ—ମତ୍ତୀ ଫିରେ ଦାଓ ପ୍ରଜାପତି ।

ବୋପାନଳେ ଡୁଆ ହୟ କିତି ।

୧। କିମେ ବୁଢ଼େ ତୁଟ୍ଟ ହବେ କହିଛେ ଶଚିପତି ।

ବିଶୁ ବାଲ ସାଚତେ ହଲେ ଦାଓ ତାରେ ଫିରେ ମତ୍ତୀ ॥

୨। ହିମାଲୟେ ବୁକେ ଶ୍ରୀପ୍ରି ଯାଓ ତୁମି ପ୍ରଜାପତି ।

ମତ୍ତୀ ଘଜନ କର ମେଥା ନାମଟି ରାଖ ପାରିବି ॥

୩। ଦୁଷ୍ଟମତି ପ୍ରଜାପତି ଧାୟିଲେନ ଝାତାରାତି ।

ରାତାରାତି ଧ୍ୟାନ ବଲେ ଘଜିଲେନ ମହାମତୀ ॥

ରେ—ମତ୍ତୀର ପରଶେ

ବୁଢ଼ୋ ଉଠିଲୋ ଗୋ ମୃଦୁ ହେମେ ॥

୧। ଗଲେ ଦିଯେ ବନମାଳା କର କଥା ମୁଁର ହେମେ ।

ଚେଯେ ଦେଖ ପ୍ରି ମଧ୍ୟ ଦ୍ୱାରିଯେତେ କେ ଗେମେ ॥

୨। ଆସନ ଛାଡ଼ି ସକଳ ଭୂଲି ଉଠିଲେନ ଶିବ ହରିଷେ ।

ହାରାଧିନେ ଫିରେ ପେଯେ ଅଦେତେ ନିଶେନ ତୁଲେ ॥

ରେ—ଚାଲା ଓ ଅଭିଜ୍ଞାନ ।

ଜୟ ନିରୋଧ କର ତାର ଅଧାନ ॥

୧। ଆସ ଲଲିତା ଶୁନିଲୋ କଥା ଆମାର କଥାଯ ଦେବେ ଲୋ କାନ ।

ଏଲୋ ଦେଶେ ନବୀନ ବୈଶେ ନାରୀର ଚଂଖ ବନ୍ଦୁତେ ଆଣ ।

୨। କୁଡ଼ିର ମଧ୍ୟ ହଲି ବୁଡ଼ି କୁପ ହଲୋ ତୋର ଅନ୍ତର୍ଧାନ ।

ପ୍ରତି ବଚର ଛେଲେ ହୈୟ ଶୁଟାଗର ତବ ଆଣ ॥

୩। ଅପାରଶେନେ ନାହିଁବୋ ସାଥୀ ନାଟିଲୋ କୌନ ଅପରାନ ।

ସତୀନ ବଲେ ରାଜୀ ଅଲେ ଆସବେ ଛୁଟେ ଉଟର ସାନ ॥

ରେ—ଦେଶେର ଛନ୍ଦିନେ

ବମେ ଥାକିଲ ନ ଘରେର କୋଣେ ॥

୧। ଲୁହନ ଧାନେ ସର ଭରେହେ ତାଟିକି ଆଜ୍ଞା ଶୟନେ ।

ଉତ୍ତର ଦିଶେ ଛଙ୍କାଇଛେ ଦନ୍ତ୍ୟ ଚୀନା ଛାଗନେ ।

- ୨ । ଫେତେ ଲାଙ୍ଗଲ ଚବିରେ ଚଲ ଚଲରେ ମାୟେର ଆହ୍ଵାନେ ।
ଆଲୁ କଫି ଗୁମ ସରିଯା ଲାଗାଇ ଚଲ ଯତନେ ॥
- ୩ । ମାୟେର ଡାକେ ହାଜାର ଛେଲେ ହିମାଲୟେର ଶିଖରେ ।
ତୁଳ୍ଚୁ କରି ହିମେର ବାତାସ ଗାଡ଼ ଦିଛେ ନିଶିଦ୍ଧିନେ ॥
- ୪ । ଥାବାର ଯେନ କମେ ନା ଭାଇ ବଲେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରାଖ ସତୀନେ ।
ଚାବୀ ଭାୟରା ବଡ଼ ମୈନିକ ଫଳାଓ ଫସଲ ମୟଦାନେ ।

ରୁ—ରଙ୍ଗ ଭାଙ୍ଗାରେ

ମୋନା ରାଖିସ ନା ଦେ ଦାନ କରେ ॥

- ୧ । ଦେଶେର ଭରେ, ଅକାତରେ ଆଣ ଦିଲ କତ ବୀରେ ।
ତୁମି କି ପାର ନା ଦିତେ ତୁଳ୍ଚୁ ମେ ଅଲଙ୍କାରେ ॥
- ୨ । କେଉ ଦିଯେଛେ ପତି ଧନେ କେଉ ବା ନିଜେର କୁମାରେ ।
କେଉ ଦିଯେଛେ ମୋନାର ଫସଲ କେଉ ବା ଶୋନିତ ବୁକ ଚିରେ
ରୁ—ଶପଥ ନିଲୋ ତୋମାର ସନ୍ତାନେ ।
କାଶିର ଦିବେ ନା ପାକିଛାନେ ॥

- ୩ । କାଶିର ତୋମାର ଶୁଭ ଲଲାଟ ବିଶ୍ଵବାସୀ ସବ ଜାନେ ।
ଶୁଭା ଦେଇ ଲଲାଟେ କରଲେ ଆଘାତ ସହିବୋ ବଲୋ କେମନେ ।
- ୪ । କିଛାର ତୁଟ୍ଟେ ଆୟୁବ ଥାନେ ଡରି ନା ‘ମା’ ମାର୍କିନେ
ସତ୍ୟ ଧର୍ମେ ବଲି ଘୋରା ଭୟ କରି ନା ଶମନେ ॥
- ୫ । କେଂଦୋ ନା ‘ହା’ ମୁଛୋ ଅକ୍ଷ୍ମ ଦେଖଲେ ନିଜେର ନୟନେ ।
ଅଜ୍ୟେ ଆଜ ଧ୍ୱନି ହଲୋ ତୋମାର ଛେଲେର ରାମବାନେ ॥

ରୁ—ପୌଷ ପରବ ବାସୀ

ବୁଦ୍ଧ ଏସ ହେ ହାସି ହାସି ॥

- ୧ । ଟୁମୁର ଗୀତି ଗାହି ମୋର । ଗାହି ହେ ସାରାନିଶି ।
ଟୁମୁର ଗାନ ଆର ବୀକା ପିଠା ଢୁଇ ବଡ଼ ଭାଲବାସି ॥
- ୨ । ଏଥନ ଏଲେ ନାରବ ଯେତେ ପାଯେ ପଡ଼େ କଯ ମାସୀ ।
ମଦନ ଜାଲାଯ ଦନ୍ତ ହୟେ ହରୋ ନା ପରେର ସତ୍ତ୍ଵୀ ॥

- ୩ । ଆମାଯ ତୁମି ଭୁଲ ବୁଝ ନା ଆମି କଭୁ ନୟ ଦୋଷୀ ।
ପର ପିରିତେ ସାଥ ନା ମତି ସଦିଗ୍ର ନୟ ବିହୁସୀ ॥
- ୪ । ସତୀନ ବଲେ ଥାମାଣ ଏବାର, ଶେଷ ହଲୋ ପେନେର ମସୀ ।
ଜୟହିନ୍ଦ ବଲେ ବିଦାୟ ନିଯେ ବଲଗୋ ଆଜକେ ଆସି ॥

ରଙ୍—ଆଜକେ ଲୋ ତୋର ପେଯେଛି ଚିଠି ।
ଚିଠି କରଲୋ ଆମାର ସବ ମାଟି ॥

- ୧ । ଭେବେତ୍ତିରୁ ସାଥେ ଲାଯେ ସାବୋ ଲୋ କାଲି ମାଟି ।
ଦହ୍ ମୋହାନ୍ୟ ସ୍ନାନଟି ସେରେ ଖାବୋ ସାଥେ ଖିରକାଟି ॥
- ୨ । ଛିଲ ଆଶା ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳା ଘୁରବୋ ଲୋ ବାସେ ଉଠି ।
ଜୁବ୍ଲୀ ପାକେ ମେମେ ଗିଯେ ବସବ ଲୋ ମୁଖୋମୁଖୀ ।
- ୩ । ଆଶା ବଡ଼ ମାୟାବିନି ଏକଥା ନିଛକ ଝାଟି ।
ସତୀନ ବଲେ କେଂଦେ କେଂଦେ କାଟାଣ ଆର ଦିନଛଟି ॥

ରଙ୍— ସିଧୁର ଚିଠି ଏମେହେ ଡାକେ ।
ଆମି ପଡ଼ବୋ ଗୋ କାଙ୍କେର ଝାକେ ॥

- ୧ । କତ ଶୁନ୍ଦର ହାତେର ଲିଖା କେନ କାଲିଟି ହଲୋ ଫିକେ ।
ଆମାର ଚିଠି ପେଯେ ସିଧୁର ମନଟି ଗେଛେ ତାର ସେଇକେ ॥
- ୨ । ହେଥାର ସବେ ଭାଲ ଆଜେ ପାକା ଧାନେ ଖେତ ଡାକେ ।
ଭାଦର ବଡ଼ ଢଂଖେ କେଟେ ଆଜ ହାସେ ପରମ ଶୁଖେ ॥
- ୩ । ଆଜକେ ଆସି, ପରବର୍ତ୍ତି ଆସି, ବାବ ହେ ପ୍ରିୟ ଶୁଖେ ।
ସତୀନ ବାବୁ ଆମିରାହ୍ୟେ ଦିଲ ଟୁନ୍ଦୁର ଗାନ ଲିଖେ ॥

କୈତ୍ତିଶ୍ୱରିଭ

ଶ୍ରୀ : ରଙ୍— ବିଦାୟ ନାଗି ଦାଣ ପ୍ରିୟ ମଥ୍ ।

ନିତେ ଏମେହେ ଆମାର କାକା ॥

- ୧ । ଛ ଚାରିଦିନ ଥାକ ଏକା କରୋ ନାହେ ମୁ ଝାକା ॥
ତାର ପରେତେ ଆସିବୋ କିରେ ହବେ ନା କଥାର ଝାକା ॥
- ପୁଃ ରଙ୍—ପୌର ମାମେର ଶୀତେ ।

ଆମି ପାରବୋ ନା ବିଦାୟ ଲିତେ ।

শীতের আলা, কামের আলা, মরবো লো দুই জালাতে ।
বড় সাধের বাঁকা পিঠা জুট্টো না আর ভাগ্যেতে ॥

স্তী : রং—অমন কথা না বলো কালা ।

নচেৎ দেব তোমায় কান মলা ॥

'মা' রয়েছেন সাম্মাইবেন পৌষ পরবের ঝামেলা ।
সঙ্কা হলেই খেতে দিবেন বাঁকা পিঠে একথালা ॥

পুঃ রং—বারে বারে করি লো বারণ ।

আমায় করিস না ধন জালাতন ॥

তারচেয়ে হাসি হাসি যাওনা দেখি চায়ের করো আয়োজন
একটু পরে মুচ্কী হেসে আবার দিও দরশন ॥

স্তী : রং—সখা চা এনেছি নেও তুলে ।

মাথার কিরে যেয়ো না তুলে ॥

ছিঃ ছিঃ বঁধু কি যে বলো মুখেতে দিতে তুলে ।
দৃষ্টু ভারি কিয়ে করো বেনেটি দিলে খুলে ॥

পুঃ রং—মাইরি তোমায় পেয়েছি বলে ।

আমি বেঁচে আছি ভূতলে ॥

এস. এস, নিরালতে বসবো কেঁকা কুতুহলু ।

একি ! তোমার অঙ্গে এতো রূপ বিধৃতী দিল তুলে ॥

স্তী : রং—তুমি আমার ঠিক কালুশী ।

শিরে শিথি নাই করে বাঁশি ।

সুখে দুঃখে লেগেই আছে (তোমার) অধরে মধুর হাসি ।
গরব করি সবার কাছে তোমায় পেয়ে এ দাসী ॥

পুঃ রং—তুমি আমার রায় বিনোদিনী ।

তোমার আয়েন স্বামী কই শুনি ?

আছে তোমার আঠেন স্বামী শুনিবি তো কঙ্কণি ।
চিরদিনের মত্তো বিদায় তোমায় দেবো এক্ষনি ॥

ଶ୍ରୀ : ରେ—(ଆମି) କହିଲୁ ଗୋ ନୟ ତୋମାର ରାଧା ।

କେନ ବୁଝ ନା ଅବୋଧ ଗାଥା ॥

ବାରେ ବାରେ ନିଷେଧ କରି ସାଦା ଗାସେତେ ଛିତେ କାଦା ।

ଆମାୟ ତୁମି ଭୁଲ ବୁଝ ନା ଆମି କହୁ ନୟ ରାଧା ॥

ପୁଃ ରେ କେନ ବଲିମ ଲୋ କୁଟୁ କଥା ।

ମାରବୋ ଏବାର ତୋମାୟ ତିନଙ୍ଗୁଡା ॥

ରାଗେ ଆମାର ଅଙ୍ଗ କାପେ ପାଯ ବଡ ଝାଗେ ବ୍ୟଥା ।

ସତୀର ମୁଖେ ପତି ନିନ୍ଦା ଶୁଣୁତେ ହଲୋ ବିଧାତା ॥

ଶ୍ରୀ : ରେ ସାବାସ କରି ତୋର ମତନ ଦୀରେ ।

ରୋଷେ ଯାତନା ଦେଖି ସମରେ ॥

ପାକିନ୍ଦାନ ଆର ଟେଙ୍କଟୀନେ ଚାଟିଜେ ଜୋରେ କାଶିରେ ।

ଆର ତୋମାର ମତନ ଦୀର ପୁରୁଷ ସବ ଆହୋ ବୌଦ୍ଧେର ଟେଙ୍କ ଥରେ ।

ପୁଃ ରେ ମାଟିର ଥନି ତୋର ମାଥାର କିରେ ।

ଆମି ଚଲଲି ଏବାର ସମରେ ॥

ଦେଶେର ତରେ ମୋରେ ଦିଲେ କି ଆହେ ଆର ସଂଶାରେ ।

ତୋମ୍ୟର ମତୋ ସ୍ଵତ୍ତିଲକ୍ଷ୍ମୀ ହୟ ସେନ ଅତିଘରେ ॥

ଉତ୍ତଯେ :—ଏମୋ ମୋରା ପୂଜି ମହେଶ ।

ରାଧେ ଜିତ୍ତବୈ ଗୋ ତାର ଆଶିମେ ॥

ନମଃ ନମଃ ପଞ୍ଚାନନ ଶକ୍ତି ଦେହ ଏ ଦୀମେ ।

ଦେଶେର ଶକ୍ତ ମେରେ ସେନ ଫିରେ ଆସି ଅକ୍ରେଶେ ॥

ପାକିନ୍ଦାନେର ମହିତ ଯୁଦ୍ଧେର ମନୟ ରଚିତ ସନ୍ତୀତ ନଂ ୧୧, ୧୨, ୧୩ ।

ରେ ବିଦୀଯ ବନ୍ଧୁଗଣ

ଟୁମୁର ଗାନ କରି ଭାଇ ସମାପନ ॥

୧ । ବାରେ ବାରେ ତୋଦେର କାହେ କରି ଆମି ନିବେଦନ ।
ବାଜେ କଥା ବାଜେ ଥରଚ କରୋ ନା କରି ବାରିଣ ॥

୨ । ଆଶା କରି ରାଥବେ ମନେ ଭାବି ଦୁଦା ଅଛକ୍ଷଣ ।
ଲାଗଲେ ଭାଲୋ ଆଦର କରି ଦିଶ ସଥା ଆଲିଙ୍ଗନ ॥

- ৬। লোমের টাকা দিতে হবে হয়ে এলো যে সময় ।
সমবায়ের আন্দোলনে মাত্রও এবার ত্রিভূবন ॥
- ৮। প্রেমানন্দে সমস্তের সবে বলো মাত্রম্
জয়হিন্দ নিয়ে বিদায় নিলাম
সদা রেখো হে দেশের অ্মরণ ।

১ঁ—নাই কিছে লাজ, তোমার অস্তুরে ।

ওবি বলছো হে বারে বারে ।

- ১। ভারি ভুরি চল্বে না আর যেতেই হবে শিবিরে ।
দশ বছরে পাঁচটি ছেলে ধরেছি এই জঠরে ।
- ২। ভেবে দেখ প্রিয় সখা কত পাপ করছো সংসারে ।
প্রায়শিতঃ কর এবার নিজে গিয়ে শিবিরে ।
- ৩। অন্ন বীনে কানছে খোকা কাপছে হে দারুণ জাড়ে ।
আর সহিতে পারবো না গো কহি আজ পায়ে ধরে

“নিজের মায়ের খোঁজ রাখনা

বিশ্ব মায়ের প্রেম

তোদের জালায় গলায় দড়ি

ডুবলো আনার নেম (নাম)

ছাড়ো এবার মায়ার আঁচল

বাঁধ প্রেমের রাখি হাতে

ভাসিয়ে দে বিভেদের প্রাচীর

সমবায়ের স্নোতে ॥